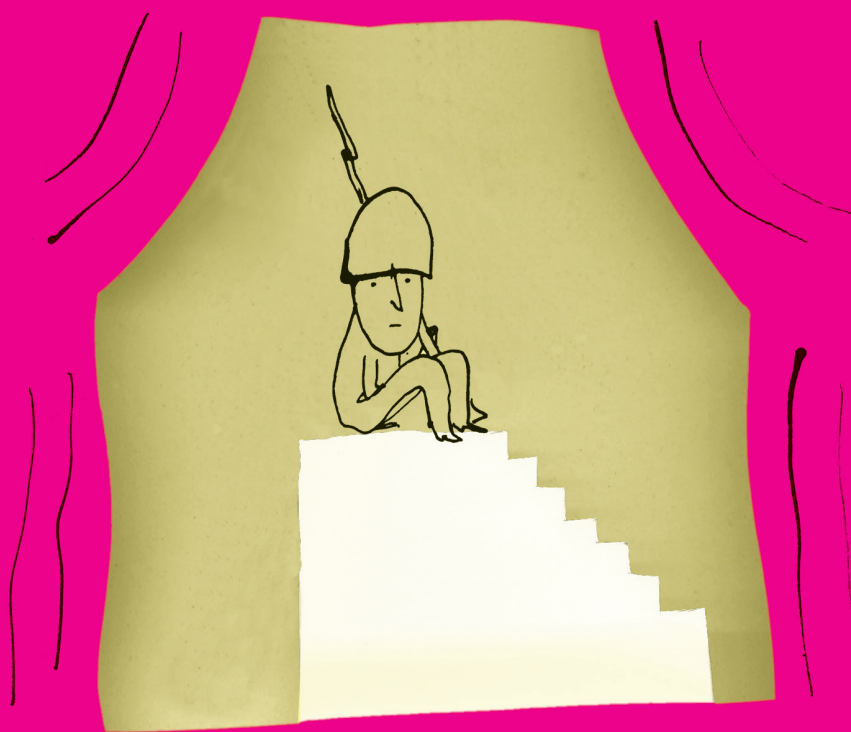

Ντάβιντε Καλί
Σερζ Μπλοκ

Ο εχθρός

Ο εχθρός είναι εδώ, αλλά δεν τον βλέπουμε ποτέ.

Το πρωί ξυπνάω και του ρίχνω μια τουφεκιά.

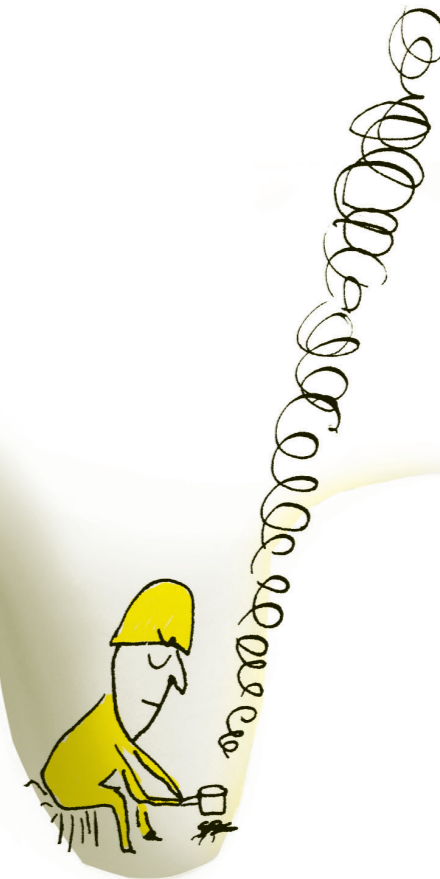
Τότε κι αυτός ρίχνει σ' εμένα μια τουφεκιά.
Την υπόλοιπη μέρα μένουμε στις τρύπες μας,
περιμένοντας πότε θα προβάλει το κεφάλι του άλλου.

Όμως, κανείς από τους δυο μας
δε βγάζει πια το κεφάλι του από την τρύπα.

Ακόμα κι όταν πεινάω, περιμένω.
Περιμένω τον εχθρό να ανάψει πρώτος φωτιά,
γιατί, αν ανάψω εγώ πρώτος,
μπορεί να εκμεταλλευτεί τη στιγμιαία αδράνειά μου,
να πλησιάσει και να με σκοτώσει.

Όμως, μερικές φορές με πιάνει τόσο μεγάλη πείνα,
που ανάβω εγώ πρώτος φωτιά.
Αμέσως βλέπω τον εχθρό ν' ανάβει κι αυτός φωτιά.